

**BODÓ CSIBA
GIZELLA**

MINIATÚRÖK

B
CSG

Bodó Csiba Gizella

Miniatűrök

**Egysorosok, gondolatok,
Epigramma csokrok
Miniatűrök**

2015-2017

**Gondolta, alkotta, szerkesztette
Bodó Csiba Gizella**

(© Bodó Csiba Gizella 2015-03-14)

A PDF változatot szerkesztette: Baranyai Attila

*Ezt a könyvet Ildikónak, Bélának és leányuknak
ajánlom szeretettel*

2017. október havában

BEVEZETŐ

A Miniatúrök mozaik kockái öt, könyvformában /és e-könyv változatban is/ megjelent verseimet követték mintegy végmondatként, várva, hogy eljusson hozzá az olvasó.

Most összegyűjtve helyezem keretbe és indítom útjára azok számára, akik szeretik a rövid, tömör summázatokot, aforizmákat, gondolattöredék-képek miniatúr változatát, vagy talán épp most kedvelik meg ezt a formát.

Bárhol beletekintve e gyűjteménybe, akár napi gondolat lehet elmélkedéshez, vagy segítség a lelket foglalkoztató kérdésre.

Ma kevés idő jut általában az olvasásra. Egy mondatra minden nap áldozhatunk egy röpké percet.

Bodó Csiba Gizella

I.

PATAK-PALLÓK
(ÉG-KŐ kötet 2005 - javított)

A lelkiismeret a legszigorúbb ítélő-bírónál is fájdalmasabban kéri elszámolásodat.

Amit megtettél, vagy amit nem tettél meg, holott meg kellett volna, - nagyobb súllyal nehezedik rád, mint a súlygolyó az elítélt lábán, amitől nem tudsz megszabadulni az „ítélet” végéig.

Életünk deléig habzsolva szívjuk be a külvilágot, de attól kezdve nem árt ha a belső világunk felé fordulunk, hogy a valódi értékeket is felfedezhessük.

Amikor már majd minden anyagi dolog jelentősége parányira csökken számunkra, akkor megindultunk „hazafelé”.

Ha a szenvedést némán és alázattal tudom elfogadni, már nem szenvedés.

Amikor mindenki eltávozott körülötted akiket szerettél, attól kezdve nagyon sokan lesznek veled a magasból segítők.

Amikor egy gyönyörű verssor nagyobb lázba hoz, nagyobb gyönyörűséget okoz mint egy aranykarkötő, akkortól érettebb a lelked.

Ha a vonat ablakánál elsuhanó legsivárabbnak tűnő táj is jobban szórakoztat mint a Blikk-újságok pletyka-rovatai, akkor nem üresség van benned.

Amikor minden tettet felett meghoztad az ítéleted, attól kezdve nem ismered a félelmet.
(Félelmeinket saját sötét tetteink okozzák.)

Amikor eléred azt az időt amikor a leghosszabb az árnyékod, attól kezdve afelé haladsz ahol kicsinységed kezdődik.

Ha a zajokra figyelsz, felerősödnek,
ha várakozol, az idő lelassul,
ha a szívedre koncentrálsz, érezni fogod azt, s képes leszel békével magadat csendbe zárni.

Ha szembe mersz fordulni hibáiddal, akkor képes vagy együtt élni önmagaddal.

Ha úgy érzed, hogy a szíved kezd lemerülni, feltétlenül adj neki egy kis szeretet és örömtöltést.

Értékeidet ne a trezorodba gyűjtögesd és őrizd, hanem kizárólag szíved-kazettájába.

Ha látszólag minden ok nélkül elesel, feltétlenül gondolkodj el azon, mi az ami a földre rántott!

Ha fogaid kezdenek romlani, ne rágódj tovább hiábavalóságokon.

Ha szárnyalni vágyasz, ne feltétlenül Ikarus példája lebegjen szemed előtt.

Ha csak egy pirit szemcse vagy is a kristályban, a fény fel fog ragyogtatni.

Az állatok is képesek összebújni, hogy védjék, melegítsék egymást. Csak az ember képes irigységében, magányosan megfagyni.

A fa valódi rajzolatát akkor látod, amikor levelei nélkül áll a tél szürke hátterében, ilyenkor lecsupaszítottságában is gyönyörűségesen egyszerű.

A legegyszerűbb bogáncs is fenséges lehet, ha a tél megajándékozta zúzmarával.

Ha hit lobog benned, valaki rád terít majd egy kabátot is.

Ha a szíved jéghideg, öt takaró sem melegít fel.

Ha mindig Te akarsz beszélni, gondolkodj el azon, miért nem vagy kíváncsi az emberekre.

Ha kinyitod az összes „kiskaput”, lehet, hogy kivisz a huzat.

Ha a másik embert megsértjük, magunkat sértjük meg, ha a más vallás Istenét gyalázzuk, magunk Istenét gyalázzuk. Egyetlen Teremtő, egyetlen teremtményei vagyunk, jó lenne, ha ezt

mindenkor tudnánk, minden káromkodásban, minden acsar-
kodásban, minden lövéskor!

Minden rögben ott rejtőzhet az arany.

Igaz szertartáshoz nem szükséges semmilyen csillogó külső
kellék. De belül ünneplőbe öltözöttnek kell lennünk.

Ha nem tudsz aludni, hagyd magadat ébren lenni.
(Akármi is születhet belőle. Bennem e gondolatok.)

Az élet hullámait magunknak kell tudni uralni.
Minden fölénk tornyosuló hullám alól van kiemelkedés.
A tajtékok tisztítanak.

Mindennek ami velünk történik, meghatározott célja van.

Béke és harmónia, ha a jó utat választjuk.

Minden útnak értelme és küldetése van.

Minden út a saját utunk.

Az útjaink olyanok, amilyenekké tesszük őket.

Minden utunk Szentföldön vezet.

A csillagok hangját sem halljuk, mégis vezérelnek.

Ha csendben járunk is, tudják, hogy megyünk!

Légy mindig olyan amilyen vagy, - csodálatos.

Tanulunk, fejlődünk, bölcsesebbekké válunk, mígnem visszatérünk gyermekkorunkhoz.(hogyan aztán odaát is tisztán érkezünk.)

II.

ÉDEN - FÖLDÖN

('7-77 – Hetvenhét vers 2007” c. kötet)

(Ezer év – röviden)

Lassan épülök mint a cseppkövek
ezer éveket élek, hogy fejlődjek
egyetlen lélek-réteget!

Nincs neve, hogy száz neve lehessen,
nincs formája, hogy mindenben megjelenjen
nincs határa, hogy mindenre kiterjedjen
s mintha egyetlen volnék, magához öleljen.

Térdén ültem Istennek,
Ő egy égi csúszdán leengedett,
megérkeztem, s - adott időre -
testformába zártam lelkemet.

Amíg félelem tart fogva, hogy a halál jön el,
addig jobbágya vagy magadnak,
szabad nem leszel.

Ha áldod az Istent, tiéd a világ
mert e világban Isten téged áld.

Tenger sós könnyek peregtek,
arcodon vihara dúlt lelkednek.
Nem értetted, ki szeretni nem tud,
azt szeretni százszor nehezebb!

A csend lapult a föld felett,
fülét szorosan rátapasztotta,
s a mélység moraját hallgatta.

Minden földi jót megkapok, minden egyes reggel,
hogyan élek velem, magam dönthetem el!

A nap egy fényes csíkot húz, pírjával a falon,
rajtam múlik mivé teszem fénnel ébredt napom.

Az esőcseppek ott remegnek vékony faágakon,
a fény-gömböt látom benne, vagy az esőt szidom?

Semmi vagyok, ha semmit teszek,
tetteim adják meg, hogy mivé leszek!

Ó lenyúl érted, Te felnyújthatod karod,
csak akkor éred el, ha magadat Ráhagyod.

Te megmondasz mindent legbelül, hallgatag,
Annyi lesz gazdagságom, mit Tőled befogad.

TE alkottál, s most alkotó vagyok,
ha fényt vetsz el belém, akkor ragyogok. (akkor aratok!)

Elültetett magod, születendő lelkem
szeretet, fény-meleg kell, hogy ki is keljen!

Kép előtt térdelve szód hiába kérlel,
majd ha belül térdelsz, hozzám akkor ér el!

Ha félsz, félelem vagy, ha vakmerő, merő vakság,
ha képmásom vagy, a világot Neked adják!

Ha Napba nézel, ne vakítson el,
szikrát ad, tüzet gyújt, s benned hamvad el.

A messzeség Tebenned, a *közel* oda fent
ha elindulsz, utadon majd az Út vezet.

Ha elindulsz, ne tétovázz, járj meg minden szakaszt,
ne rövidíts, magad csapod be azzal mit kihagysz.

Úton járva felfelé nézz, sosem botlasz el,
földön hordott tekintettel sosem juthatsz fel!

Ha megőrzöd és nem bocsátod a kapott sebeket
Gyógyíthatatlanná teszed magad, tested, lelkedet.

Ha Egyé válsz a Mindenséggel, Egységes leszel
Láva omolhat házadra, lelked nem vesz el.

Ha batyudat idelent nehéznek érzed,
odafönt könnyű lesz a léted.

Ha idelent életed könnyelműen éled,
odaát súlyos lesz a vezeklésed.

Tapasztalataid életről-életre viszed át,
csak születéseddel feleded ezt a csodát.

Isten ihletéből született az ember emberré
Az ember Istentől válik ihletetté!

Tárgyak, - feléd lihegnek a vágyak
Aztán megértjük; s a tárgyak tárgytalanná válnak.

Ha bízol, szőlő érik, búza terem, hullik manna
Ha nem bízol, ki lesz aki enni adna?

Szemed fényében lelked világít, - ne hibázz!
Lelked épségére, mint szemed fényére úgy vigyázz!

Baljós szavak lesújtanak, vigyázz reájuk nagyon.
Átkot ne szórj hát senkire, mert magadat sújtod agyon.

Puskák és könnyek csak e léten vannak,
ha elhagytad, mosolyod már hárfát hallgat.

A sas az égen körözve a földre figyel,
szabad röptét a földről nem érheted el!

Gyökerem a föld mélyébe kúszik,
hogy a mélyben táplálékot nyerjen,
koronája ettől egyre nőve az egekbe érjen.

Leheleteddel megszülettél, lélegzetek sora az életed,
míg lelkedet végül kileheled!

Ha lelked könnyű, mindig felfelé szállna,
ha terheket kötsz a lábra, itt tart a súly a Földön állva!

A kölcsön kölcsönös, mit a Teremtőtől kapunk,
tetteink döntik el, mily súlyos lesz a kamatunk.

Szívedtől indul a vér, szíved jelzése; szív-verésed
minden sejt-magodba első dobbanását véssed!

Egy darab márvány, rajta vésett betű
– úgy hiszik ez emléked –
tudom, nem az emlékművön kell felkapaszkodni – Érted!

„Csak kérj és én megadom!” – Micsoda hatalom!
Méltatlan vagyok, mégis elfogadom, hogy méltó lehessenek
kérni – ha már feladom!

Szerelem ideköt, földi örömök
valódi szerelem – ami vár odafönn – az örök!

A Semmi sem semmi!
Ha a Semmiből létrehoztam Valamit
akkor érek fel - hozzá haza menni!

A Kezdet és a Vég eleve elrendelt!
A kettő között pont én, milyen pont vagyok?

III.

APRÓBAN

(„Titkok és rezgések” kötet 2010)

Kell-e, hogy tudjam az Időt? Nem elég-e, hogy Ő tud engem?
Elém jön, velem halad, mellettem, - majd elhagy; - mindennek
rendelt idején!

Elég ha az Idő figyel.

Én csak éljem a „kapottat”, hiszen sosem tudhatom mikor lép
el mellőlem!

Ezüst-pénzeid, kincseid szétszórtad a világmindenségben, s
azok ott fényeskednek éjszakánként csillag-tallérok
sokaságaként.

Kicsinységed helyezd egy mécses fényébe, s Ő megnöveli
- árnyékodat!

- A legkisebb láng is képes fényt adni.

- A sötét élet végén is ott áll a megvilágosodás.

Az alagútba beragyog a napfény
Alagút két végén fény világít
Indulj el hát, két végén van kijárat
Nem hiába tetted le a világnak
- mit megérlelt több mint fél évszázad!

Lenyomat

Lelkem rétre leterítéd,
Harmat-permet nedvesítéd,
Verőfényel felszárítod,
Beleégve rajtahagyod
Szerelmes lenyomatod!

Kíváncsiság és kételkedés,
Tapasztalás és felismerés
A csend hozzájuk az érlelő idő!

Mint robogó vonaton
Vagonról-vagonra –
két mozgás; Te s a vonat
Együtt halad.
Az utolsó kocsi ablakán kinézel,
A száguldás, a sínek, az elhagyott táj,
Halad,
A Te mozgásod ott állva marad!

Munkánk gyümölcsét
Ne várjuk a fa alatt feküdve
- mert lehullik s nagyot koppant -
a fejünkre!

Május tavasz palettája,
Borsó, fenyő, olajzöld kavalkádja,
Tavaszi vetés szőnyeg sávja
Keretezi orgonák lilája.

Hüllőfoltos autópálya-testek
Tekeregnek, nem intenek
szomorú arcú pléh-keresztek,
lovaskocsi port már nem ver ,
egyetlen gólyacsalád lakik
beton-oszlop ágas hegyén,
üresen hagyja a tél.

IV.

MINIATÚRÖK – EGY MONDATBAN (ARANYpor – Versek 2014 – e-könyv)

Arany – Por

...”mert én ámulva látom, hogy a Világ Teremtője és Ura
nem aranyban és ezüstben, hanem a porban született” /Szent
Jeromos/

Ezzel a mottóval indítom egymondatosaimat:

Az arany felragyogtatja a fantáziát, a por rátelepszik gondolatainkra.

Az arany hordozza a Föld ragyogását, a por emlékezik rög-állapotára?

Aranylemezen Albinoni muzsikája, porszemekben szerteszáll a hangok harmóniája?

Az arany birtoklása elvakíthat, egy porszem gátolja szemed látását.

A sivatag az aranyszín-por óriás vékája, a folyó az arany fürdőszobája.

Hogy arany, vagy por-e a fizető eszköz a túlparton már lényegtelen.

Sem az aranyláncot, sem a port lábadon nem viszed odaáttra. Aranylánc csörög vagy por tapad lábadon, itt hagyod amikor átlépsz a halál kapuján.

Az arany is elkábíthat, mint a por melyet kábítóként szippantasz.

Minden porszemben ott van az arany ragyogása.

Arany rög is porrá hullhat.

Az arany imádata - porhintés!

Az arany imádatát és a porhegyeket is szétszórja a szél.

Aranyfüst és porfelhő - röpteti a szellő.

Arany foglatban arca rég porló vonásai.

Az arany értéke a karát, a por-karát dűnékben mérhető.

Az arany a ma kincse, a por a ma elmúlása.

Az arany érték, a por sem értéktelen.

Az aranyba vésed, a porba rajzolhatod üzeneted, jeled.

Az aranytál is lehet üres, a „portálon” ott lehet fél-életed!

Aranykoronában mérik a Föld porát.

Aranykarikával pecsételjük meg a „holtodiglan-holtomiglant”
– míg porrá leszünk.

A por elszáll, az arany...?

Az aranynyomással készült nyomatot bronzporral szórják be,
hogy időtállóvá legyen.

Az aranymetszés eredménye a könyv lapjainak aranyozott
széle, olvasó kell, hogy por nem lepje.

Az aranytollú mesebeli madár is porban fürdeti tollait.

Az aranyvessző fészkes virágát homoki rétek porába fújja a
szél.

A díszhal bár piros, aranyhal a neve, élte során por sosem lepi be.

Az aranyifjú gondtalan, léha élete a végén sem lesz több szétszálló pornál.

Az aranyigazság fontos, mint a sivatagi remetéek hagyatéka.

Az aranyláz, mely a könnyű gazdagság vágyát szüli, elmúlik mint a kanyonba rekedt porvihar.

Ha hinnénk, hogy mindig aranykorban élünk, talán jobban becsülnénk jelenünk.

Aranyló föld felett, aranyló ég alatt porzik patája az aranyLónak.

Minden aranyá válhat egy ügyes mester kezében, de a por kihullik újai közül.

Megtartani az arany középutat, hogy sem sár, sem por ne szennyezzen bennünket – életfeladat.

Aranyborjú aranygyapját is rétek, bércek pora lepte.

Aranycsillagok is végezhetik diadalukat lóporban.

Ha vékony aranyfüst a szerelem, az első ellenszél elsöpri, mint könnyű álmport.

Aranyhajra nem illik rizspor os parókát tenni!

Aranykoszorút nem termékenyít meg virágpor!

Ennyit az aranyról és a porról, az értékről és a korról – amelyben élünk, örök aranyifjún arany életet, bár lehet, hogy

már minden gyűjtögetett aranyrögünk szétmállott, elfeledett vonások árkaiban rekedt!

V.

EGYSOROS GONDOLATOK (ELLENTÉTPÁROK)

1. Ajándék - Veszteség

- Az egészség vesztesége adja meg a tisztánlátás ajándékát!
- A virág porának vesztesége adja a méz ajándékát!
- Hogy nem vagy már, ez a legnagyobb veszteség, hogy e hiány fájdalomából születtek legszebb gondolataim, ez ajándék!
- A Földnek okozott sebek olyan veszteségek, melyek az emberiséget fosztják meg a Föld ajándékaitól.
- Az ajándék lehet, hogy egy hajdani veszteség jutalma!
- A kidőlt nyárfa vesztesége adta azt az ajándékot, hogy most besüthet szobám ablakán a nap.

- Látásának vesztesége adta számára a kifinomult érzékenység ajándékát.

- Nem adtam életet, halld ki hát versemből a sírást!

2. Álom – Valóság

- A nappalok valósága készít ágyat az álomnak.

- Nehéz valóságot nehéz álmok próbálnak feldolgozni.

- Olykor átláthatatlan szövevény az álom valósága, a valóság álom-szerűsége.

- Az álom "odaátról" küldött valóság.

- Gyakran jobb ha minden az marad ami; az álom - álom, a valóság - valóság.

- A valóság képei erős színűek éles kontúrral, az álom képei mint a felszálló köd, tűnékenyek.

- Az álmokat álomfejtéssel megfejthetik, a valóság sokszor megfejthetetlen.

- A valóság az álomban pihen el, az álom a valóságra ébred.

- A valóságtól álomba menekülünk, az álom rossz élményeitől a valóságra ébredés menekít meg.

- A valóság néha valóságos álom!
- A valóság kérdéseire gyakran az álom ad választ.
- Az álomból lehet, jobb emberként ébredünk; a valóságban is erre kellene törekednünk!
- Az álom téren, időn és világokon keresztül akadálytalanul közlekedik, a valóság ettől sokkal földhözragadtabb!
- Álom létezik alvás nélkül is, ha meg kell születnie, a valóság lesz a megteremtője.

3. Hideg - Meleg

- Fázós, hideg napon is gyógyír lehet egy meleg mosoly.
- Minden megtalál; hideg és meleg, Te döntesz melyiket engeded magadhoz közelebb.
- Meleg arcon elolvadnak a hideg hópelyhek!
- Hideg szív felenged a meleg szeretettől.
- A hideg és meleg - csak állapot!
- Sivatagi hideg éjszakát meleg nappal követ.
- Az Északi hideg és a Déli meleg természetes az ott élőknek.
- A sarki hideg és a trópusi meleg millió évek alatt fordulhat!

- A hideg és a meleg tulajdonságait akkor ismered, ha megtapasztalod!
- A hideg a mozdulatlanság, a meleg a ritmus.
- Hideg fogadtatásra meleg kézfogással válaszolj!
- Ha meleg lábad alatt a talaj, fuss és végy egy hideg zuhanyt!
- Hideg ködöt meleg nap fénye oszlat!
- Hideg hajnalt követ meleg nappal!
- Hideg ésszel játszott játszmák eredménye a meleg helyzet!
- Az őszi hideg leheletét egy pohár bor melegíti át.
- Hideg tekintetnek ellentmond a meleg kézfogás!
- Árvíz idején; meleg napok - hideg árral!
- Afrika meleg hője megolvasztja észak hideg szívét!

4. Világosság - Sötétség

- A nyomasztó téli sötétségben egyetlen gyertya fénye is lehet a világosság forrása.
- A lélek sötétsége az amit a szeretet világossága oszlat szét.
- Sötét gondolataink a világosság fényében elhalnak.

- A sötétség a negatív, a világosság a pozitív oldalunk.
- A sötétség kárpitján a csillagok a világosság pontjai.
- Fénnyel ébred a világosság, a fény hiánya a sötétség.
- Régi bölcsesség; amikor a legmélyebb a sötétség, akkor közeledik a világosság!
- Mindnyájunkban benne van a világosság és a sötétség is.
- Sötétség és világosság, mindkettő lehet külső és belső állapot is, vigyázzunk rá, hogy mit táplálunk, mit őrünk!
- Az éjszakai sötétség nem félelmetes, ha belül világosság van szívemben, elmémben.
- Ahol a világosság megjelenik, szertefoszlik a sötétség.
- Az élet világosság és fény, az élettelen a sötétség állapota.
- A háború, az agresszió a sötétség eszköze, a béke és a harmónia a világosság virága.

5. Élet - Halál

ÉLET és HALÁL - mindkettő vég és kezdet is egyben!

Sem ÉLET, sem HALÁL urai nem vagyunk!

6. Érzelem - Értelem

- Az értelem ritkán ura az érzelemnek
- Értelmem próbálom vezetgetni, az érzelmeim gyakran irányíthatatlanok
- Az értelem gondolkodásunk logikus képessége, érzelmeinkből gyakran épp a logika hiányzik
- Az értelem értelmet ad, az érzelem boldogságot, vagy boldogtalanságot
- Értelmi képességeim gyakran megtorpannak érzelmeim vargabetűi előtt
- Az értelem ész-szerű, az érzelem gyakran esztelen
- Ó értelem és érzelem - ti nem vagytok rokonok!

...és más apróságok

Egy parányi porszem képes megzavarni, akadályozni látásunkat!

Egy pici kavics képes fájdalmassá tenni járásunkat!

Egy tücsök hegedülése képes elűzni éjszakai álmunkat!

A reklámok mindig harsányabbak, mint a jó hírek, vagy a versmondások

A Szeretettel/szerелеmmel testet ölt a majd fájdalommal születő élet!

A szeretet a fájdalmak bilincseit szorítja bokára, csuklóra, ha önző, ha féltékeny, ha irigy

A szeretet zárt kapuk mögött sorvad el ha titkolják, míg szétszórja magvait, ha kinyílhat mint a virág!

A szeretetnek már a gondolata is rezgésbe hoz egy csillagot, a fájdalom ugyan azt a csillagot hullócsillag-létre ítéli!

Ha a szeretettől félünk, idővel csendes fájdalmat növesztünk belőle!

A tiszta, őszinte szeretetnek a fájdalom nem fér a közelébe!

Ha a szeretet elől menekülve indulunk el zarándoklatra, számtalan fájdalom-hólyag töri fel lelkünket, testünket.

Ha a szeretetet el tudjuk fogadni és tudjuk viszonozni/visszaadni, a fájdalom számára nem marad hely!

A lélek fájdalmát sem idő, sem gyógyszer nem képes gyógyítani csak az elfogadó szeretet!

Ha a szeretetnek már a felismerése is fájdalmat ébreszt, akkor meg kell vizsgálni a kishitűség okát!

Csak a kishitűség válaszol a szeretetre fájdalommal.

A szeretetnek nem azért kell születni bennünk, hogy gazdára találjon, hanem hogy oxigént adjon az életben maradásra!

A szeretet nem azért születik bennünk, hogy rabszolgává tegyünk valakit, hanem azért, hogy felszabadítson valakit.

Ha valaki fájdalmat okoz nekünk, akkor gondoljunk arra, aki szeretett bennünket!

Aki a szeretettől fél az a fájdalomtól fél!
A fájdalom elfogadását a szeretet eszközeivel tudjuk elérni!

Ha csak éjszakai a szeretet, a kelő nap köddé változtatja!

Ha a kelő nap sugarára felujjong bennünk a szeretet, akkor az egész Életet szeretjük!

Éjszaka felébreszthet bennünket testi fájdalom vagy rossz álm, mindkettőt enyhítheti, elsimíthatja a szeretet gondolatával elsuttogott imádság!

Egy növény, vagy virág szeretete; gyönyörködés,
egy állat szeretete... gondoskodás, hűség, áldozatvállalás,
lemondás, élvezet,
egy embertárs szeretete Mindez együtt - és még több!

A szeretetet hiába tépjük ki magunkból mint egy spirál füzet lapját, a korábban beírtak nyomai belemélyednek a következő lapra, vagy átítatódik a szavak töredezett formája.

Hagyd, hogy fájjon az elfogyó szeretet, a megélt fájdalom után
a megélt szeretet szirmai száradnak majd a rózsában.

A szeretet születik, - él, majd folytatódik,
A fájdalom születik, él és meghal!

Ha a szeretethez társat keresel minden áron, lehet, hogy társnak a fájdalmat kapod, Ha a szeretet lételemed akkor mindent meghozhat amire vágysz!

A szeretet úgy érkezik mint a Levegő, vagy a Tűz, vagy a Víz;
- természetes csendességgel, vagy lángolón, vagy sodrón, gyakran ugyan úgy is távozik. Csak a Levegőhöz hasonló múlik el az utolsó lehelettel, de az ott is folytatódik ahol a Szent-Lélek!

A szeretet nem az akarat gyümölcse/termése,
a szeretet a szív ajándéka - a Világnak!

Az Élet-Elixir a Szeretet!

A szeretet képes fejleszteni önbecsülésed,
A szeretet képes bátorságot adni,
A szeretet képes érzékennyé tenni,
A szeretet képes gazdagítani lelkedet,
A szeretet képes örömmel feltölteni.
A szeretet engedi láttatni - ami vagy!
A szeretet engedi láttatni - ami lehetnél,
A szeretet engedi láttatni - amivé válhatsz általa!
A szeretet engedi láttatni az ürességet is, ha nem tudsz élni vele!

A Szeretet nem több és nem kevesebb, mint találkozni Istennel! Ennyi!

Zársorok:

Az Élet határozza meg az Időt!
Az Idő az Ő ajándéka, hogy
elhatározásainkat véghezvihezzük!

TARTALOMJEGYZÉK

BEVEZETŐ	3
I. PATAK-PALLÓK	4
II. ÉDEN – FÖLDÖN	8
III. APRÓBAN.....	16
IV. MINIATÚRÖK – EGY MONDATBAN	18
V. EGYSOROS GONDOLATOK /ELLEN TÉTPÁROK/...22	
1. Ajándék – Veszteség.....	22
2. Álom – Valóság.....	23
3. Hideg – Meleg.....	24
4. Világosság – Sötétség	25
5. Élet – Halál	26
6. Érzelem – Értelme.....	27
VI. FÁJDALOM – SZERETET	28
TARTALOMJEGYZÉK.....	32

